

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE⁽¹⁾ oraz art. 9, 11 i 13 rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania wskazanego wyżej rozporządzenia⁽²⁾ powinny być interpretowane w ten sposób, że stoją na przeszkodzie przepisom prawa krajowego, które w odniesieniu do odzyskania pomocy państwa wynikającego z decyzji Komisji notyfikowanej w dniu 7 czerwca 2002 r. stanowią, iż odsetki są ustalane na podstawie przepisów rozdziału V rozporządzenia nr 794/2004 (tj. w szczególności art. 9 i 11), a zatem z zastosowaniem stopy procentowej opartej na metodzie odsetek złożonych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 83, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 140, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Câmpulung (Rumunia) w dniu 25 lutego 2014 r. – Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran przeciwko SC Suport Colect SRL

(Sprawa C-92/14)

(2014/C 142/29)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Judecătoria Câmpulung

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran

Strona pozwana: SC Suport Colect SRL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich⁽¹⁾ i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽²⁾ mają zastosowanie również do umowy kredytu zawartej w dniu 5 października 2006 r., czyli przed przystąpieniem Rumunii do Unii Europejskiej, lecz która wciąż wywołuje skutki, gdyż jej postanowienia są wykonywane obecnie, w następstwie kolejnych cesji przewidzianego w niej kredytu?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy warunki umowne takie jak warunek „obsługi długu przez kredytobiorcę” odnoszące się do zwłoki w zapłacie przez dłużnika oraz wzrostu odsetek po upływie jednego roku, od kiedy to ich stopa składa się ze zmiennej stopy referencyjnej Banca Comercială Română ogłaszanej w siedzibie banku, podwyższonej o 1,90 [punktu procentowego], można uznać za nieuczciwe w rozumieniu dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich?
- 3) Czy zasada skutecznej ochrony sądowej praw przysługujących jednostkom na mocy prawa Unii zagwarantowana w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego takiego jak art. 120 rozporządzenia z mocą ustawy nr 99 z grudnia 2006 r. dotyczącego instytucji kredytowych i odpowiedniego kapitału stanowiącemu, że umowa kredytu bankowego zawarta w dokumencie prywatnym i nieprzewidująca, aby jej warunki mogły być uzgodnione z dłużnikiem oraz zgodnie z którą po uproszczonej kontroli i uzyskaniu klauzuli wykonalności w postępowaniu niespornym pozostawiającym sądowi ograniczoną możliwość oceny kwoty kredytu, komornik może dokonać przymusowej egzekucji z nieruchomości dłużnika, ma charakter tytułu egzekucyjnego?

- 4) Czy dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie temu, aby przepis prawa państwa członkowskiego taki jak art. 372 i nast. dawnego kodeksu postępowania cywilnego, umożliwił wierzycielowi dochodzenie wykonania świadczenia wynikającego z nieuczciwych warunków umownych w drodze egzekucji z nieruchomości stanowiącej zabezpieczenie poprzez jej sprzedaż pomimo sprzeciwu konsumenta, bez zbadania warunków umowy przez niezawisły sąd?
- 5) Czy istnienie w krajowym ustawodawstwie przepisu takiego jak art. 120 rozporządzenia z mocą ustawy nr 99 z grudnia 2006 r. dotyczącego instytucji kredytowych i odpowiedniego kapitału, który to przepis przewiduje, iż umowa kredytu bankowego ma charakter tytułu egzekucyjnego, może naruszać swobodę przedsiębiorczości ustanowioną w art. 49 TFUE i swobodę świadczenia usług uregulowaną w art. 45 TFUE, gdyż zniechęca obywateli Unii do wykonywania działalności w państwie, w którym umowa kredytu zawarta z prywatną instytucją ma walor taki sam jak tytuł egzekucyjny w formie orzeczenia sądu?
- 6) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytania, czy sąd krajowy może z urzędu stwierdzić, iż taki dokument, na podstawie którego dokonuje się przymusowej egzekucji kredytu wskazanego w takiej umowie, nie ma charakteru tytułu egzekucyjnego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 133, s. 66.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu
27 lutego 2014 r. – Flight Refund Ltd przeciwko Deutsche Lufthansa AG**

(Sprawa C-94/14)

(2014/C 142/30)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Flight Refund Ltd.

Strona pozwana: Deutsche Lufthansa AG.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty można dochodzić odszkodowania na podstawie art. 19 konwencji montrealskiej?
- 2) W odniesieniu do roszczenia o odszkodowanie na podstawie art. 19 konwencji montrealskiej: czy właściwość notariusza, zrównanego z sądem krajowym i uprawnionego do wydania europejskiego nakazu zapłaty, a po skierowaniu sprawy na drogę postępowania spornego w następstwie wniesienia sprzeciwu przez pozwanego – właściwość sądu, podlegają przepisom jurysdykcyjnym zawartym w rozporządzeniu nr 1896/2006 ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającym postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1896/2006”), w rozporządzeniu Rady (WE) nr 44/2001 ⁽²⁾ z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (zwanym dalej „rozporządzeniem nr 44/2001”) lub w Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r. (zwaney dalej „konwencją montrealską)? Jak kształtuje się wzajemny stosunek tych przepisów prawa?
- 3) W razie stosowania przepisów jurysdykcyjnych zawartych konwencji montrealskiej – czy powód może, w tym również w sytuacji, gdy brak jest jakiegokolwiek dodatkowego łącznika, dochodzić swojego roszczenia, wedle swego wyboru, przed sądem jednego z państw – stron, czy też sąd, przed którym dochodzi on swego roszczenia, powinien być miejscowo właściwy na podstawie przepisów procesowych państwa członkowskiego tego sądu?

Ponadto, jak należy rozumieć zasadę jurysdykcji przemienną zawartą w konwencji montrealskiej, która odsyła do miejsca, gdzie przewoźnik posiada placówkę, za pośrednictwem której została zawarta umowa?